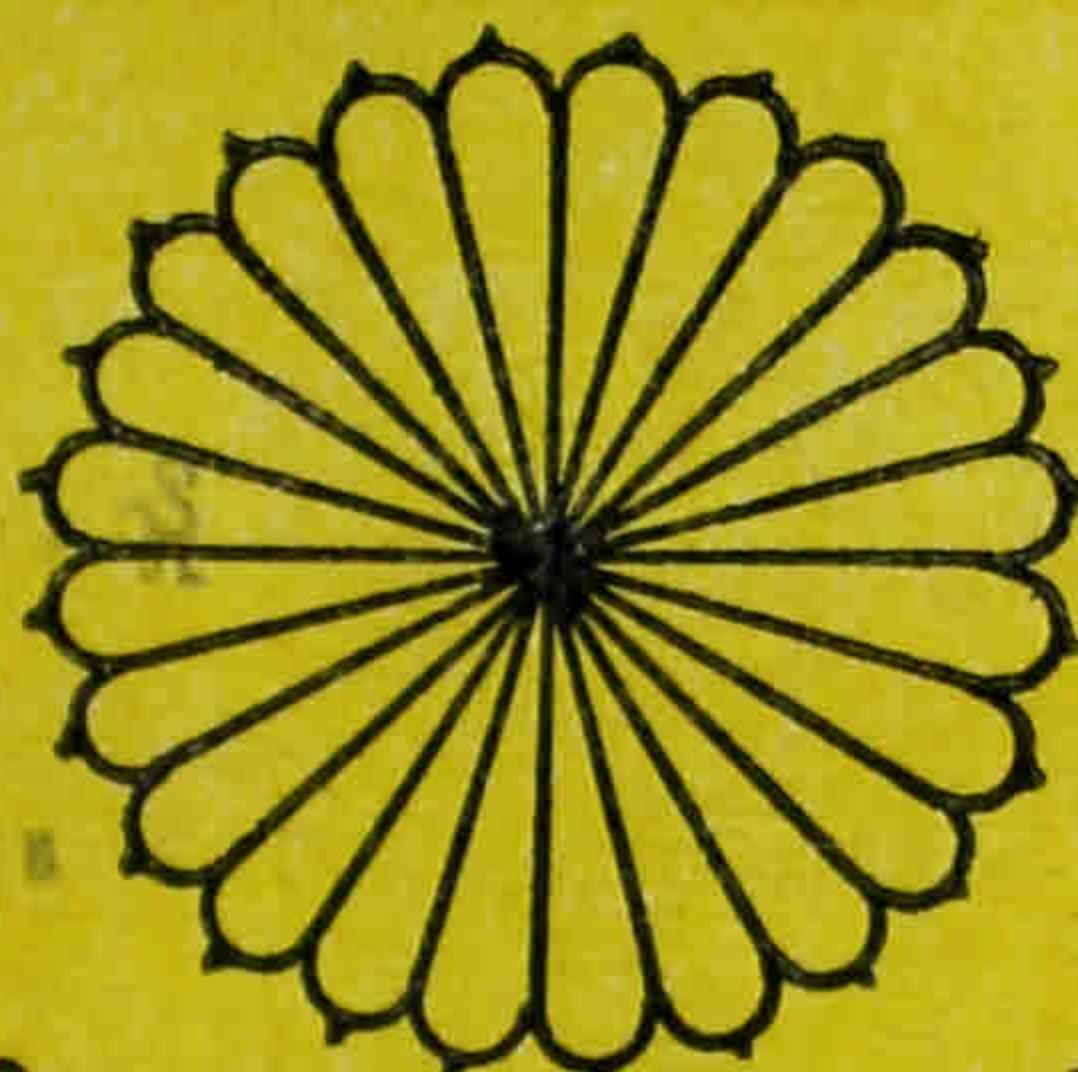

၄၇၃

တိပိဋကဓရဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက
အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ

အရှင်ဝိဓိတ္တသာရာဘိဝံသ

၏

သီလပေးအကျယ်နှင့်

ဗုဒ္ဓနေအကြောင်းအရာ

ဟောပြောချက်ဒေသနာ

ဓမ္မဒါန

တိပိဋကဓရ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ
နိုင်ငံတော် သံဃ ပဟာနာယကအဖွဲ့ အကျိုးတော်ဆောင်
အရှင် ဝိစိတ္တသာရာ အိဝံသ ပဟာထေရ်

ကျေးဇူးရှင် မင်းကွန်း တိပိဋကဓိရာထရာဇာဉ်တရား၏
သက်တော် (၆၇) နှစ် (၆၈) နှစ် အရောက်တွင်
တိုး ခဲ့ ချီး မြှောက် အပ် သော

သီလပေးအကျယ်

အို....သူတော်ကောင်းတို့ ကျေးဇူးရှင် မင်းကွန်း တိပိဋက
ဓရ ဆရာတော်ဘုရားသည် မိမိ၏ အသက်(၆၇)နှစ်(၆၈)နှစ်
အရောက်တွင် (မိမိပစ္ဆိမအရွယ်သို့ ရောက်ရှိလာပြီကို သတိ
ပြုမိသဖြင့်) ဒကာ-ဒကာမများအား သီလ ပေးသောအခါ
ရှေးကလို ပါဠိဘာသာသက်သက်ဖြင့် မပေးတော့ပဲ ဒကာ-
ဒကာမများ စကား လုံး တိုင်း၊ စကား ခွန်း တိုင်း အနက်
အဓိပ္ပာယ်ကို အလေးအနက် သိရှိနိုင်ကြရန် သီလပေးသော
ကိစ္စ၌ (က) သရဏဂုံ-သီလကို တောင်းခံသော အပိုင်း၊ (ခ)
ဘုရားရှိခိုးသော အပိုင်း၊ (ဂ) သရဏဂုံ ကို ခံယူဆောက်တည်
သော အပိုင်း၊ (ဃ) သိက္ခာပုဒ် သီလတို့ကို ဆောက်တည်ခံယူ

ကျင့်သုံးသော အပိုင်း—ဟူ၍ အပိုင်း လေးပိုင်း ခွဲဝေ၍ တပိုင်း တပိုင်းလျှင် အကြောင်းအရာ စကားညွှပ်များ မိန့်ကြားကာ သီလပေးခဲ့ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုသို့ ဆရာတော်ဘုရား ချီးမြှောက်သဖြင့် သီလခံယူသောအခါ အလေးအနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိရှိကာ ဝမ်းမြောက် နှစ်သက်ခြင်း အပြည့် အဝဖြင့် သီလခံယူမှု ကုသိုလ် အထူးကို ဆည်းပူးအားထုတ်ရပါသဖြင့် အကျွန်ုပ်တို့ ကဲ့သို့ပင် သူတော်စင်တို့လည်း ကုသိုလ်တရား အသိဉာဏ် တရား အထူး ဖြစ်ပွားနှစ်သက် ဝမ်းမြောက်တော်မူနိုင်ကြပါ ရန် ဆရာတော်ဘုရား သီလပေးသော အသံကို အသံဖမ်းစက် ဖြင့် သွင်းယူ၍ ထိုမှတစ်ဆင့် ကူးယူပြီးလျှင် ဤစာစောင်၌ “တိပိဋကဓရ ဆရာတော်၏ သီလပေးအကျယ်” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့်ထည့်သွင်းကာ ဓမ္မဒါန ဖြန့်ချိအပ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဒကာ—ဒကာမများ ရတနာသုံးပါးအား ရှိခိုးကန်တော့ ဆုတောင်းသည့် စာစာမ်း(ဩကာသ-စသည်) ရွတ်ဆိုပြီးဆုံးသောအခါ....

လွန်ကဲထူးမြတ်သော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ ပညာဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဂုဏ်၊ ဝိမုတ္တိဉာဏ ဒဿန ကျေးဇူးဂုဏ်တို့ကြောင့် ရှိခိုး ခြင်း၊ မြတ်နိုးခြင်း၊ ပူဇော်ခြင်း၊ အရိုအသေပြုခြင်းငှာ ထိုက် သော ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါး တို့ကို သဒ္ဓါကြည်ညို၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်အုပ်မိုး၍ ရှိခိုး ပူဇော်

ဖူးမြော်မာန်လျှော့ ကန်တော့ကြရသော ပဏာမကောင်းမှု ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ကြောင့် ပစ္စက္ခဘဝ ယနေ့မှစ၍ နိဗ္ဗာန် ကို မျက်မှောက်ပြုရသော စိတ္တက္ခဏ ကာလတိုင်အောင် အနိဋ္ဌ ဘေးဒဏ် ရန်မာန် ခံပ်သိမ်း ဘဝတိုင်း ကင်းလွတ်ငြိမ်းကြ၍ ဒါန၊ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ကျင့်ဖွယ်ရာ လေးပါး နိဗ္ဗိကဏ္ဍ သုတ္တန်လာ တရားတို့ကို ဘဝမခြား ပွားများ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ကျင့်ကြံနိုင်ကြသဖြင့် ဒုက္ခခပ်သိမ်း ငြိမ်းရာဧကန် နိဗ္ဗာန်ပရမတ်ကို အရဟတ္တဖိုလ်ပေါက် လျင်မြန်ထုတ်ချောက် မျက်မှောက်ပြုနိုင်လွယ်ကြသည်ဖြစ်စေ....ဟု (ဆုပေး၍ “အရှင် ဘုရားပေးသော ဆုနှင့် တလုံးတဝတည်း ပြည့်စုံရပါလို၏” ဟု ဒကာ-ဒကာမတို့က ဆိုပြီးသောအခါ ဆက်လက်၍)....

ဒကာ - ဒကာမ အပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့ မိမိတို့ သည် ငယ်စဉ်တောင်ကျေး ကလေးဘဝ သိ-ကြားလိမ္မာသော အရွယ်ကစ၍ ငါးပါးသီလကို နေ့စဉ် နေ့တိုင်း ခံယူခဲ့ကြ တယ်၊ ရှစ်ပါးသီလကို ရှစ်ရက်သီတင်း၊ လပြည့်၊ လကွယ်နေ့တို့၌ ခံယူခဲ့ကြတယ်။ ထိုသို့ သီလခံယူရာမှာ (၁)သရဏဂု-သီလ တောင်းခံသော အပိုင်း၊ (၂) နမောတဿဖြင့် မြတ်စွာဘုရား အား ရှိခိုးသောအပိုင်း၊ (၃)သရဏဂု သုံးပါးတို့ကို သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် ခံယူဆောက်တည်သောအပိုင်း၊ (၄)သိက္ခာပုဒ်သီလကို ဆောက်တည်ခံယူ ကျင့်သုံးသော အပိုင်း ဟူ၍ လေးပိုင်း လေးကဏ္ဍရှိခဲ့ရာ ထိုလေးပိုင်းလုံးမှာပင် မိမိတို့၏ အမိ-အဘ အဘိုး အဘွား အထက်ထက် လူကြီးများ ဆရာသမား တို့က ပါဠိဘာသာဖြင့်ချည်းဆိုရိုးပြုခဲ့ကြ၊ မူချပေးခဲ့ကြသဖြင့် မိမိ တို့လည်း ပါဠိဘာသာဖြင့်ချည်း ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြလေသည်။

လူကြီး မိဘ ဆရာသမားများရဲ့ မျှော်လင့်ချက်က ပါဠိ
ဘာသာသည် သဘာဝ နိရုတ္တိ အရိယ ဝေါဟာရ မြတ်စွာ
ဘုရားများ ဟောကြားပြောဆိုတဲ့ ဘာသာဖြစ်လို့ ထိုပါဠိ
ဘာသာဖြင့် ဓမ္မကိစ္စ ရှက်ဆောင်ကြလျှင် တို့သား၊ တို့သမီး၊
တို့မြေး၊တို့မြစ်တွေ အရိယမဂ်ဖိုလ်ကို ရကြတဲ့အခါမှာ “မာဂဓ
ဘာသာသည် ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏ်အားကျေးဇူးပြုသည်” ဆိုသည့်
အတိုင်း အတ္ထပဋိသမ္ဘိဒါ၊ ဓမ္မပဋိသမ္ဘိဒါ၊ နိရုတ္တိပဋိသမ္ဘိဒါ၊
ပဋိဘာန ပဋိသမ္ဘိဒါ ဆိုတဲ့ ပဋိသမ္ဘိဒါပတ္တ အရိယာ
သုတော်စင်များ ဖြစ်ကြပါစေ-ဆိုတဲ့ မျှော်လင့်ချက် ရည်ရွယ်
ချက် မှန်မြတ်လှစွာဖြင့် ပါဠိလို လေးပိုင်းစလုံးကို ဆိုရုံးပြုခဲ့
ခြင်း ဖြစ်ပါတယ် သုတော်ကောင်းတို့....။

မိမိတို့က မြန်မာဘာသာကိုသာ ပြောဆိုနေကျဖြစ်တော့
ပါဠိလိုဆိုရတဲ့ ကိစ္စမှာ မသိတချက် သိတချက်နှင့် စိတ်ထဲမှာ
မချင့်မရဲ မရိုးမရွ ဖြစ်စရာပဲလို့ စဉ်းစားယင် ပေါ်လာပါ
တယ်၊ အဲဒီလိုလဲ မဖြစ်ရအောင် မိမိတို့ ယခုဆိုတဲ့ ပါဠိစကား
တွေရဲ့ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုလည်း လုံးတိုင်း ခွန်းတိုင်း သိရ
အောင် လေးကိစ္စစလုံးမှာပင် (၁)မိဘ ဘိုးဘွားချသားတဲ့
ပါဠိလို အလျင်ဆောင်ရွက်၍၊ (၂)လုံးတိုင်း ခွန်းတိုင်း သိပြီး
ဝမ်းမြောက်နိုင်ရန် အမိမြန်မာဘာသာနဲ့ဒုတိယအကြိမ်ဆက်၍
ဆောင်ရွက်ကြရအောင် အားလုံး လိုက်ဆိုကြပါ သုတော်
ကောင်းတို့....

အဘံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စ သီလံ ဓမ္မံယာ
စာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံကတော သီလံဒေထ ဓမ ဘန္တေ။

ဒုတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ
ဓမ္မိယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ တိသရဏေန သဟ ပဉ္စသီလံ
ဓမ္မိယာစာမိ၊ အနုဂ္ဂဟံ ကတော သီလံ ဒေထ မေ ဘန္တေ။

အရှင်တို့ ဘုရား.... အကျွန်ုပ်သည် သရဏဂုံသုံးပါးနှင့်
တကွ ငါးပါးသီလ အကျင့်မြတ်ကို တောင်းခံပါ၏။ ကျွန်ုပ်
အား (မေတ္တာကရုဏာနှစ်ဖြာ ရှေ့ထား သနားစောင့်ရှောက်)
ချီးမြှောက်သမှု ပြုတော်မူ၍ သရဏဂုံသီလကို ပေးတော်
မူပါကုန် အရှင်တို့ဘုရား....။

အရှင်တို့ဘုရား.... အကျွန်ုပ်သည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း
သရဏဂုံသုံးပါးနှင့် တကွ ငါးပါးသီလ အကျင့်မြတ်ကို
တောင်းခံပါ၏။ ကျွန်ုပ်အား (မေတ္တာကရုဏာ နှစ်ဖြာ ရှေ့
ထား သနားစောင့်ရှောက်) ချီးမြှောက် သမှု ပြုတော်မူ၍
သရဏဂုံသီလကို ပေးတော်မူပါကုန် အရှင်တို့ဘုရား....။

အရှင်တို့ ဘုရား....အကျွန်ုပ်သည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း
သရဏဂုံ သုံးပါးနှင့်တကွ ငါးပါး သီလ အကျင့်မြတ်ကို
တောင်းခံပါ၏။ ကျွန်ုပ်အား (မေတ္တာကရုဏာ နှစ်ဖြာ ရှေ့ထား
သနားစောင့်ရှောက်) ချီးမြှောက်သမှု ပြုတော်မူ၍ သရဏဂုံ
သီလကို ပေးတော် မူပါကုန် အရှင်တို့ဘုရား....။

(ယခုလို အမိမြန်မာ ဘာသာနဲ့ သုံးကြိမ်တောင်းခံလိုက်

တော့ မိမိတို့ရဲ့ လုပ်ဆောင်ချက် သာသနာမှုကိစ္စဟာ ဘယ်
လောက် လေးနက်တယ်၊ ဘယ်လောက်ရိုသေတဲ့ သက္ကစတော့ပါ
တယ်ဆိုတာ ထင်ရှားသွားပါတယ်။ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ
နှစ်သက်အားရပီတိ သောမနဿများလည်းအများကြီးဖြစ်ပွား
ကြပါတယ်။

အဲဒီလို သရဏဂုံ သီလ သုံးကြိမ်တောင်းပြီးတဲ့အခါ သီလ
ပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က ယ-မဟံ ဝ ဒါမိ၊ တံ ဝ ဒေထ လို့
ဆိုလိုက်တယ်။ ဒကာ-ဒကာမတွေက ‘အာမဘန္တေ’ လို့ ဆိုကြ
တယ်။ “ဒါ ဆရာ ဒကာ ဘာလုပ်ကြဒါလဲ” လို့ မေးလျှင်
အနက်အဓိပ္ပာယ် နားလည်ထားပါစေ။ လေး နက် သော
အဓိပ္ပာယ်ရှိနေပါတယ်။ ရှိနေပုံမှာ သီလပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က
“ဒကာ - တကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့.... သရဏဂုံ
သီလကို တောင်းခံကြတယ်။ သရဏဂုံ - သီလဆိုတာ စားဖွယ်၊
သောက်ဖွယ်၊ ဝတ်ဖွယ်၊ သုံးဖွယ် ပစ္စည်းများလို အထည်
ဝတ္ထုခြပ်နဲ့ ကိုင်ပြီး “ရေဘု ယူလေ” အဲဒီလို ဝတ္ထု အကောင်
အထည်ခြပ်နဲ့ပေးလို့ ရကောင်းတဲ့ အရာမဟုတ်ဘူး၊ နှုတ်က
မြက်ဆိုပြီး သရဏဂုံ - သီလကို ဆောက်တည်မှ ရကောင်းတဲ့
ဓမ္မကိစ္စ အလုပ်မျိုးဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ သရဏဂုံ ဆောက်
တည်ပုံ။ ငါးပါး၊ ရှစ်ပါး သီလခံယူ ဆောက်တည်ကျင့်သုံးပုံကို
ရှေ့က တိုင်တည် ဆိုပေးမယ်။ အဲဒီ ဆိုတဲ့ အတိုင်း နောက်က
လိုက်ဆိုကြ၊ ဒီအဓိပ္ပာယ်ဖြင့် သီလပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က
(ယ-မဟံ ဝ ဒါမိ၊ တံ ဝ ဒေထ) လို့ ဆိုလိုက်တော့ ဒကာ-
ဒကာမတွေက (အာမ ဘန္တေ) ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား-။

အာမ-သဓဇ-ကောင်းပါပြီ။ “ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား-”
လို့ ဒီလို ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါတယ်။

ဘုန်းကြီးများဘက်က ပြောတဲ့ စကားက နည်းနည်းများ
နေတော့ ဒကာ-ဒကာမများ နားလည်အောင် ပါဠိလို
တခေါက်-မြန်မာပြန်တခေါက်ဆိုပေးပါမယ်။ ဒကာ-ဒကာမ
များကတော့ “ငါတို့ဟာ ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား” လို့
ဆိုလိုတယ်လို့ အနက်ကို သိပြီး ပကတိ ဆိုနေကျအတိုင်း-
(အာမ ဘန္တေ)လို့ပဲ ဆိုကြပါ။

ယ မဟံ ဝဒါမိ၊ တံ ငဒေထ။ သာဓဇဝေါ၊ နှလုံးပျော့
ပျောင်း သူတော်ကောင်းတို့....။ ယံ ဝစနံ၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားအား ရှိခိုးပုံ၊ သရဏဂုံခံယူပုံ၊ ငါးပါးသီလ ခံယူပုံ
စကားကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝဒါမိ၊ ရွှေ့က တိုင်တည်
ဆိုပေးပါအံ့။ တံ၊ ထိုစကားကို။ တုမေ၊ သင် သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ ငဒေထ၊ အတူလိုက်ကာဆိုကြပါလော့။ ။
(အာမ ဘန္တေ)။ ။

(အာမ ဘန္တေ-ဆိုကာ “ကောင်းပါပြီ အရှင်ဘုရား...လို့
ဝန်ခံလိုက်တဲ့ စကားဖြစ်တယ်။ ပြီးတော့(၂)နံပါတ် ခါတိုင်း
ဆိုနေကျနည်းအတိုင်းပဲ ဘုရားရှိခိုးကြရအောင်)....

နမော ဘဿ ဘဂဝတော အဂ္ဂဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

(ဒကာ၊ ဒကာမများက ဆိုနေကျအတိုင်း သုံးခေါက် ဆိုကြလေ)။ ။

အမေးအမြန်းထူထပ်တဲ့ လောကကြီးမှာ မေးစရာရှိတယ်။ ဘယ်လိုလဲဆိုတော့.... “နေစမ်းပါအုံးဗျာ၊ ခင်ဗျားတို့ ဆရာ ဒကာမှာ သီလပေးတဲ့ ဆရာတော်က နမော တဿ တခေါက် သာ ဆိုပါလျက်နဲ့ ခင်ဗျားတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဘာပြုလို့ သုံးခေါက် ဆိုရတာလဲ” လို့ မေးစရာရှိတယ်။ ဒီလို မေးခဲ့လို့ရှိသင့်.... “မသိပါဘူးဗျာ၊ ရှေးက လူကြီးတွေ သုံးခေါက်ဆိုခဲ့ကြလို့ ကျွန်တော်တို့လဲ သုံးခေါက် ဆိုကြတာပဲ” လို့ အဲဒီလို လျော့လျဲလျော့နဲ့နဲ့ မဖြေလိုက်ပါနဲ့ “မသိပါဘူးဗျာ” ဆိုတဲ့ စကားကို မပြောပါနဲ့၊ “ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မိဘ ဘိုးဘွား အထက် အထက် လူကြီးများ ဆရာသမားများက သုံးခေါက် ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြလို့ ကျွန်တော်တို့လဲ ကျွန်မတို့လဲ သုံးခေါက်ဆိုတယ်” လို့ ရဲရဲတောက် ဖြေကြားလိုက်ပါ။

ဒီအခါ မေးတဲ့ လူက “ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အထက် အထက် လူကြီးများ ဆရာသမားများက ဘာကြောင့် သုံးခေါက် ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြတာလဲ” လို့ ထပ်၍ မေးပါစေ။ အဲဒီအခါမှာ ဤကဲ့သို့ ရဲရဲတောက် ဖြေလိုက်ပါ....

“ဒီ နမော တဿ-ဘုရားရှိခိုး စာပိုဒ်ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာ တရားစာပေနယ်မှာ သူ မပါလျှင် မပြီးနိုင်လောက်အောင် အရေးပါအရာရောက်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာကို ထောက်၍ သိရသလဲဆိုလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ ပတ်သက်သော

တရားစာပေမှန်သမျှ စာအုပ်တိုင်း၊ စာအုပ်တိုင်း ကြည့်ပါ။
 တဝါးလက်လေးသစ်လောက် ရှိတဲ့ စာအုပ်ကလေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊
 လက်နှစ်လုံး၊ သုံးလုံး၊ လေးလုံး ထူတဲ့ ဇိနတ္ထပကာသနီတို့လို
 စာအုပ်ကြီးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပါဠိဘာသာနဲ့ စာအုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မြန်မာ
 ဘာသာနဲ့ စာအုပ်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေမှန်သမျှ ပထမ
 ဆုံး စာသား မျက်နှာကို လှန်လိုက်လျှင် ဒီ“နမောတဿ-
 ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်ကို အယင်ဆုံး တွေ့ရပါတယ်။ နမောတဿ
 မပါတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေရယ်လို့ မရှိပါဘူး။ ဤမျှလောက်
 ဗုဒ္ဓဘာသာတရားနယ်ပယ်မှာ နမောတဿဘုရားရှိခိုးဟာ အရာ
 ရောက်ပါတယ်၊ အရေးပါတယ်” ဆိုတာ ဤအချက်တွေကို
 ထောက်၍ သိရပါတယ်။

“ဘာပြုလို့ ဒါလောက် အရေးပါ အရာရောက်ရသလဲ”
 လို့ တခါထပ်ပြီး စဉ်းစားကြည့်ပြန်လျှင် ဤ နမော တဿ
 ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်မှာ သဒ္ဒါသဘောနဲ့ ကြည့်လျှင် နမော-က
 တပုဒ်၊ တဿ-က တပုဒ်၊ ဘဂဝတော-က တပုဒ်၊ အရဟ
 တော-က တပုဒ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ-က တပုဒ် ဒီလို ၅ ပုဒ်
 ရှိတဲ့ စာတပိုဒ်တည်းမှာ ငိုထားလိုက်တဲ့ ဂုဏ်ကျော်က ဘဂဝါ
 ဂုဏ်၊ အရဟံဂုဏ်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ် ဆိုတဲ့ မြက်စွာဘုရားရဲ့
 ဂုဏ်တော်ကြီးသုံးပါးကို ငိုပြီးတော့ ချီးမွမ်းပြီးတော့၊ ဘုရား
 ကို ရှိခိုးတဲ့ စာပိုဒ်ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုစာပိုဒ်ကို ဆရာသမားတံ
 အနက်ပြန်ဆိုလျှင် ဟောဒီလို အနက် ပြန်ဆိုတာကို တွေ့ရလိမ့်
 မယ်။ ဘဂဝတော- ဘဂဝါဂုဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူတယ်။
 အရဟတော၊ အရဟံ ဂုဏ်တော်ရှင် ဖြစ်တော်မူတယ်။

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ— သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူထသော။
တဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရိုသေ မြတ်နိုး
အကျွန်ုပ် ရှိခိုးပါ၏။

စာပိုဒ်တိုတိုနဲ့ ဘယ်လောက် အဓိပ္ပာယ် လေးနက်သော
ဘုရားရှိခိုး ဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဒီလို အနက် မြန်မာပြန်ဆိုကြည့်
လိုက်လျှင် ပိုသိတယ်။ ယခုလို “ဘဂဝတော—ဘဂဝါဂုဏ်
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော” လို့ အနက်မြန်မာပြန်ဆိုဟာဟာ
သိလွယ်အောင် နာမသတ်— အနက် မြန်ဆိုတယ်လို့ ခေါ်ပါ
တယ်။ အေး.... မိမိတို့ နောက်လဲပဲ “ဘဂဝါဂုဏ် ဆိုတာ
ဘာခေါ်တယ်၊ အရဟံဂုဏ် ဆိုတာ ဘာခေါ်တယ်၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်ဆိုတာ ဘာခေါ်တယ်ဆိုတာ သိရပါလိမ့်မယ်။
အဲဒီလို နာမသတ်အနက်ပေးကြည့်လိုက်တော့ “ဩ...ဒီစာပိုဒ်
ဟာ မြတ်စွာဘုရား၏ ဘဂဝါဂုဏ်၊ အရဟံဂုဏ်၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်၊ ဒီဂုဏ်တော်ကြီး သုံးပါးဖြင့် ချီးကျူးပြီးတော့
ဘုရားကို ရှိခိုးတဲ့ စာပိုဒ်ပါလား” လို့ အဲဒီလို သဒ္ဒါတရား
တွေ ပိုပြီးတော့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်။

အဲဒီလို စာပိုဒ်က တိုပေမယ့်လို့ ဂုဏ်တော်ကြီး သုံးပါးနဲ့
ဘုရားကို ရှိခိုးတဲ့ စာပိုဒ်ဖြစ်လို့ ဘုရားလက်ထက်တော်တုန်းက
သိကြား၊ နတ်မင်း၊ သဟမ္ပတိဗြဟ္မာမင်း၊ လူ့ပြည်က
ဗိမ္ဗိသာရမင်း၊ ပသေနဒီကောသလမင်းတို့၊ ပုဏ္ဏားပညာရှိ
ဖြစ်ကြတဲ့ ဗြဟ္မာယု ပုဏ္ဏား၊ ပေါက္ခရာသတိ ပုဏ္ဏား၊
ဇာဏုဿောဏိပုဏ္ဏားတို့ဟာ ဘုရားထံမှာ ဒီ နမောတဿဖြင့်

သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် တမြတ်တနိုး ဘုရားကို ရှိခိုးကြတယ်။ အားလုံး ကြားဖူးသိဖူးကြတဲ့အတိုင်း ဘုရားလက်ထက်တော် တုန်းက ဓနဉာနီ အရိယာ ပုဏ္ဏားမကြီးဟာ ဘယ်အန္တရာယ် ကိုမှ မရေမတွက်ပဲ ဒီ နမော တဿ ဘုရားရှိခိုးနဲ့ သုံးကြိမ် တိုင်တိုင် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် ဤကဲ့သို့ ဖြေလိုက်ပါ။ “ဤနမောတဿဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်သည်လှပညာရှိ၊ နတ်ပညာရှိ၊ ဗြဟ္မာပညာရှိတို့ တမြတ်တနိုးဘုရားရှိခိုးတဲ့ စာပိုဒ် ဖြစ်လို့ ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မိဘဘိုးဘွား အထက်အကက်လူကြီးများ၊ ဆရာသမားများက သုံးခေါ် ဆိုရိုးပြုခဲ့ကြပါတယ်” လို့ ရဲရဲကြီး ဖြေလိုက်ကြပါ။ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်လည်းပဲ မြတ်နိုး လောက်တဲ့ ဘုရားရှိခိုးမှန်း သိရအောင် မြန်မာဘာသာ သက်သက်ဖြင့် ဒီ နမော တဿ ဘုရားရှိခိုးစာပိုဒ်အရ ဘုရား ရှိခိုးကြရအောင် လိုက်ဆိုကြပါ။

အကျွန်ုပ်သည် ဘဂဝါဂုဏ်ရှင်၊ အရဟံဂုဏ်ရှင်၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဂုဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် ဘဂဝါဂုဏ်ရှင်၊ အရဟံဂုဏ်ရှင်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေ မြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် ဘဂဝါဂုဏ်ရှင်၊ အရဟံဂုဏ်ရှင်၊ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဂုဏ်ရှင် ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေ မြတ်နိုး ရှိခိုးပါ၏။

(ကဲ.... ဒီလိုဆိုလိုက်တော့ လုံးတိုင်း ခွန်းတိုင်း အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိပြီး တိတိဆီ ၂ ကွက်၌ မဟာ ကုသိုလ် ၂၁ ဇာနည် သမ္မယုတ်စိတ္တပျာဒိတို့ဖြင့် မြတ်စွာဘုရားကို အမြတ်တနိုး မိမိတို့ ရှိခိုးကြပြီး ထို့အတူ (၃) နံပါတ်ကိစ္စဖြစ်တဲ့ သရဏဂုံ ခံယူတဲ့ နေရာမှလဲပဲ ပါဠိလို တခေါက်၊ မြန်မာလို တခေါက် ဝမ်းမြောက် နှစ်လိုကြည်ညိုစွာ သရဏဂုံ ဆောက် တည်ကြရအောင် သူတော်ကောင်းတို့၊ ခါတိုင်း ဆိုနေကြ မိဘဘိုးဘေး ပေးထားတဲ့ မူကိုလဲပဲ လက်မလွှတ်ကြနဲ့၊ ကိုင်း....လိုက်ဆိုကြ)။

ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဒုတိယဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဒုတိယဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဒုတိယဗုဒ္ဓံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

တတိယဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ တတိယဗုဒ္ဓံ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ တတိယဗုဒ္ဓံ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

အကျွန်ုပ်သည် မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။ တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။ သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာ ဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။

အကျွန်ုပ်သည် သုံးကြိမ်မြောက်လည်း မြတ်စွာဘုရားကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း တရားတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။ သုံးကြိမ်မြောက်လည်း သံဃာတော်ကို ကိုးကွယ်ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ပါ၏။ သိမှတ်ပါ၏။

(ကဲ.... ဒီလိုဆိုလိုက်ရတော့ မိမိတို့ ဗိတ်ထဲမှာ ပေါ်ကြီး သရဏဂုံကို လုံးတိုင်း ခွန်းတိုင်း သိပြီးတော့ တိတိကျကျ မဟာကုသိုလ်စိတ္တပွားဒ်တို့ဖြင့် သရဏဂုံ ခံယူပြီးကြပြီ။ ပကတိအခါ ပါဠိလို သရဏဂုံ ခံယူပြီးတော့ သီလပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က သရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ” လို့ ဆိုလိုက်တဲ့အခါ ဒကာ ဒကာမတွေက အာမဘန္တေ လို့ ဆိုကြတယ်။ “ဆရာ၊ ဒကာဘာလုပ်နေကြတာလဲ” လို့ မေးလျင် ဖြေတယ် ပြောတတ်ကြပါစေ။ အဲဒီလိုသလဲဆိုတော့ သီလပေးတဲ့ ကိုယ်တော်က “ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့၊ သရဏဂုံ ပြည့်စုံကြပြီလား၊ ကျေနပ်ကြပြီလား” လို့ ဒီလို မေးလိုက်တယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက “အာမဘန္တေ ပြည့်စုံပါပြီ၊ ကျေနပ်ပါပြီ အရှင်ဘုရား” ဒီအဓိပ္ပာယ်နဲ့ ဆရာ၊ ဒကာ ပါဠိ

လို ပြောနေကြတာ ဖြစ်တယ်။ အဲဒီတော့ ဘုန်းကြီးများဘက်က ထည့်တဲ့ ပုဒ်တွေနဲ့ဆိုတော့ နည်းနည်းများလို့ ပါဠိလို တခေါက် မြန်မာလိုတခေါက် ဆိုပါ့မယ်။ ဒကာ၊ ဒကာမများကတော့ “ပြည့်စုံပါပြီ အရှင်ဘုရား” လို့ ငါတို့ ဆိုလိုတယ်လို့ အောက်မေ့ကြပြီး နဂို ဆိုနေကျအတိုင်း “အာမဘန္တေ” လို့ပဲ ဆိုကြပါလေ။

သရဏဂမနံ ပရိပုဏ္ဏံ။ သာဓဝေါ၊ နှလုံးပျော့ ပျောင်း သူတော်ကောင်းတို့။ သရဏဂမနံ၊ သရဏဂုံသည်။ (ဝါ—သရဏဂုံ ခံယူမှုသည်) ပရိပုဏ္ဏံ၊ ပြည့်ပြီလော။ ။ (အာမဘန္တေ)။

(အေး....ဆရာ၊ ဒကာ မေးကြ ဖြေကြတယ်ဆိုတာ သိသာ ထင်ရှားပြီ။ (၄)နံပါတ်ဖြစ်တဲ့ ၅ ပါးသော သိက္ခာပုဒ် သီလများကို ဆောက်တည်ကြရအောင်။ ဤတွင် ‘သိက္ခာပုဒ်’ ဆိုတဲ့ စကားနားလည်ဖို့ မလွယ်ဘူးနော်။ အေး၊ ဆိုကြပါစို့။ သိက္ခာပုဒ်ဆိုတဲ့ စကားက သိက္ခာပဒ—ဟူသော ပါဠိကို ဒေတွေးပေါ်မှာ အသတ် သတ်လိုက်ပြီးတော့ ပ—စောက် အောက်က ရွတ်ဆိုလို့ ကောင်းအောင် (ဝါစာသိလိဋ္ဌ ဖြစ်အောင်) (တချောင်းငင်) ဥသရ တပ်ပြီး ‘သိက္ခာပုဒ်’ လို့ မြန်မာလို ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာဆိုလိုတယ်’ လို့ လူတွေ ဘယ်မှာ သိဖြစ်မှာတုန်း၊ သိလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ဒါဟာ လူတွေရဲ့ အပြစ် မဟုတ်ပါဘူး။ သဘာဝအားဖြင့် စကားကိုက နက်နဲနေတဲ့ စကားဖြစ်ပါတယ်။

ဤတွင် သိက္ခာပဒ ဆိုတော့ ပါဠိမှာ သိက္ခာ ဆိုတာက ကျင့်အပ်သော တရား၊ တို့တတွေ ကျင့်ရမည့် တရားလို့ ဆိုလို ပါတယ်။ မိမိတို့ ကျင့်ရမယ့် တရားကို ပါဠိလို သိက္ခာလို့ ခေါ်တယ်။ ထိုကျင့်ရမယ့် တရားက သီလရယ်၊ သမာဓိရယ်၊ ပညာရယ်လို့ သုံးပါး၊ သုံးမျိုး ရှိတယ်။ ဒါကြောင့် သီလ သိက္ခာ၊ သီလတည်း ဟူသော ကျင့်ရမယ့် တရား၊ သမာဓိ သိက္ခာ၊ သမာဓိတည်း ဟူသော ကျင့်ရမယ့် တရား၊ ပညာ သိက္ခာ ပညာတည်း ဟူသော ကျင့်ရမယ့် တရားလို့ သိက္ခာ သုံးပါး ကျင့်ရမယ့် တရား သုံးပါး ရှိတယ်။

ယင်း သုံးပါးတို့ အနက် သီလ သိက္ခာ၊ သီလတည်း ဟူသော ကျင့်ရမယ့်တရားကိုမကျင့်ပဲ ကျော်ပြီးတော့ သမာဓိ ပညာကို ပွားများ အားထုတ်လို့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မအောင် မြင်နိုင်ဘူး၊ သီလသည် ခြေကြီးနှင့် တူတယ်၊ ခပ်ခမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို မြေပေါ်၌ ကြံ့ကြံ့ ရပ်တည်ပြီး ပြုလုပ်ရမှ အောင်မြင်နိုင်တာလို့ သီလတည်းဟူသော မြေပေါ်၌ ကြံ့ကြံ့ ရပ်တည်ပြီး သမာဓိနှင့် ပညာကို ပွားများမှ အောင်မြင်နိုင် တယ်။ အေး.... ဒါကြောင့် သီလသိက္ခာသည် အထက်ဖြစ် သော သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာ နှစ်ပါး၏ (ပဒ) အခြေခံ အကြောင်းရင်းဖြစ်တယ်။ အေး....ဒါကြောင့် သီလကို ပါဠိ လို သိက္ခာပဒ၊ မြန်မာလို သိက္ခာပုဒ်လို့ ခေါ်ရတယ်။ အဓိပ္ပာယ် ထပ်ပြောရမ်းပါဦးဆိုလျှင် “သိက္ခာပုဒ် ဆိုတာ အထက်ဖြစ်သော သမာဓိ၊ ပညာ နှစ်ပါးကို ပြည့်စုံရန် အခြေခံ အကြောင်းရင်း ဖြစ်တဲ့ သီလ” လို့ ဆိုလိုတယ်။

ဒါကြောင့် မိမိတို့ ဆိုမယ့် “သိက္ခာပုဒ် ဆိုသော စကားသည် ဤမျှ လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ် ရှိပါတကား” လို့ သိပြီး တော့ ၅ ပါးသော သိက္ခာပုဒ် သီလများကို တပါး တပါး လျှင် ပါဠိလိုတခေါက်၊ မြန်မာလိုတခေါက် အနက်အဓိပ္ပာယ် ကို သိပြီး ၂ ခေါက်စီ ၂ ခေါက်စီ ဆောက်တည်ခံယူ ကျင့် သုံးကြရအောင် သူတော်ကောင်းတို့ လိုက်ဆိုကြပါ)

ပါဏာတိပါတာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။
အကျွန်ုပ်သည် သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း
တည်း ဟူသော သိက္ခာပုဒ် သီလကို ဆောက်တည်ပါ၏။
ခံယူပါ၏။ ကျင့်သုံးပါ၏။

အဒိန္နာဒါနာဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။ အကျွန်ုပ်
သည် အရှင်မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်းမှ ရှောင်
ကြဉ်ခြင်းတည်း ဟူသော သိက္ခာပုဒ် သီလကို ဆောက်တည်
ပါ၏။ ခံယူပါ၏။ ကျင့်သုံးပါ၏။

ကာမေသုမိစ္ဆာစာရာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။
အကျွန်ုပ်သည် အဂမနိယဝတ္ထုကာမ မလားရောက်ရမည့်သူ
သူမတို့၌ ဖောက်ဖောက်ပြားပြား ကျင့်မှားခြင်းမှ ရှောင်
ကြဉ်ခြင်းတည်း ဟူသော သိက္ခာပုဒ် သီလကို ဆောက်တည်
ပါ၏။ ခံယူပါ၏။ ကျင့်သုံးပါ၏။

မုသာဝါဒါ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ သမာဓိယာမိ။ အကျွန်ုပ်

သည် လိမ်သည် လှည့်ဖြား မုသားစကား ပြောကြားခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သိက္ခာပုဒ် သီလကို ဆောက်
တည်ပါ၏။ ခံယူပါ၏။ ကျင့်သုံးပါ၏။

သုရာမေရယ မဇ္ဇိပ္ပမာဒဋ္ဌာနာ ဝေရမဏိ သိက္ခာပဒံ
သမာဒိယာမိ။ အကျွန်ုပ်သည် ယစ်မှူးကြောင်း မေ့လျော့
ကြောင်းဖြစ်သော သေရည် သေရက်ကို သောက်သုံးခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်ခြင်း တည်းဟူသော သိက္ခာပုဒ် သီလကို ဆောက်
တည်ပါ၏။ ခံယူပါ၏။ ကျင့်သုံးပါ၏။

(အေး... ဒီလို ပါဠိတခေါက် မြန်မာတခေါက်
ဆောက်တည် လိုက် ကြ တော့ ကလေးများတောင်မှ
အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို သိသွားကြပြီ။ သူတို့တတွေ နှစ်နှစ်
သက်သက် ဝမ်းပန်းတသာဆိုနေကြတယ်။ “ဩ...
တို့သူငါ ဒီလိုဆိုတာဟာ သူ့ အ သက် သတ် ခြင်း မှ
ရှောင်ကြဉ်မယ်လို့ ဆိုတာ၊ သူ့ ဥစ္စာကို ခိုးခြင်းမှ
ရှောင်ကြဉ်မယ်လို့ ဆိုတာတဲ့” လို့ သူတို့ တတွေပါ
သိပြီး ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာလိုက်ဆိုနေကြပြီ။ ဒီတော့
မိမိတို့ရဲ့ လုပ် ဆောင် ချက် သည် မည်မျှ လေးနက်၍
တန်ဖိုး ရှိတယ် ဆိုတာ မိမိတို့ သိကြရပြီ။ အဲဒီလို
သိက္ခာပုဒ် ၅-ပါး (ရှစ် ပါး သီလ ခံယူတဲ့ အခါ
သိက္ခာပုဒ် ရှစ်ပါး)တို့ကို ခံယူပြီးကြတဲ့အခါ သီလပေး
တဲ့ ကိုယ်ဘော်က - “တိသုခဏေနသဟ ပဉ္စဂ်သီလာနံ
သာမုကံက ဘွာ အပ္ပမာဒေန သမ္မာဒေထ” လို့ ကိုလိုက်

တဲ့အခါ ဒကာ-ဒကာ မတွေ့က “အာမဘန္တေ” လို့
 တညီတညွတ်တည်း ဆိုကြတယ်။ ဆရာ-ဒကာ ပါဠိ
 လိုပြောဆိုနေကြတယ်။ ဒီတော့ ဘာကို ဆိုလိုသလဲလို့
 အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို သိရအောင် ဘုန်းကြီးက ပါဠိ
 တချက် မြန်မာတချက် တွဲဖက်၍ ဆိုပေးပါမယ်။
 ဒကာ - ဒကာမများ ကတော့ “ကောင်းပါပြီ
 အရှင်ဘုရား....” လို့ ငါတို့ ဆိုလိုသဟဲ - လို့ မိမိတို့
 ပြောတဲ့ ပါဠိစကားရဲ့ မြန်မာပြန်ကို သိပြီး ပကတိ၊
 ဆိုနေကျအတိုင်း “အာမဘန္တေ” လို့ပဲဆိုကြပါလေ)

သာဓကဝေါ၊ နှလုံးပျော့ပျောင်း သူတော်ကောင်းတို့...။
 တုမေ၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်။ တိသရဏေန၊ သရဏလုံ
 သုံးပါးနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ ပဉ္စင်္ဂသီလနိ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသော
 အရိယာ သူမြတ်တို့ နှစ်သက်အပ်သော အရိယကန္တသီလတို့ကို
 သာဓကံ ကတော၊ မြဲမြံစွာပြု၍၊ အပ္ပမာဒေန၊ မမေ့မလျော့
 မပေါ့မတန် ထက်သန်သော သတိတရားဖြင့် သမ္မာဒေသ၊
 မကျိုး-မပေါက်၊ မကြား- မပြောက်ရအောင် ထိန်းသိမ်း
 စောင့်ရှောက်ပြည့်စုံကြပါစေကုန်လော့။ ။

(အာမဘန္တေ)။

မင်္ဂလ္လိကနိပါတ်၊ နိဗ္ဗာန်၊ ဆရာတော်၏ သီလပေးအကျယ် ပြီး၏။

၁၃၄၁-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့် (ဗုဒ္ဓနေ့)၌

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရဆရာတော်

အရှင်ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၏

“ဗုဒ္ဓနေ့ အသံလွှင့် ဟောပြောချက်”

အောင်ပဏာမနှင့် အောင်ဆုတောင်း

ဇယော ယံ စက္ကပါဒဿ၊ နမော တေ ပုရိသုတ္တမ။
ဇယံ နော တံ ပဂ္ဂဏဿ၊ ယာဝ နိဗ္ဗာနပတ္တိယာ။
ပုရိသုတ္တမ၊ ဗောဓိဆုကြီး ရွယ်တိုင်းပြီးအောင်၊ ရှေးမှီး
ပြုလုပ် ကြိုးအားထုတ်၍ ပုရိသုတ္တမ နာမထင်ရှား ရှင်တော်
မြတ်ဘုရား။ အယံ၊ အကနိဋ္ဌ မိုးမှ ဗြဟ္မာ အရိယာတို့ မင်္ဂလာ
သျှန္တ အောင်ခွန်းချီသည့် ဤခါကာလ ဤသမယသည်
ကား။ စက္ကပါဒဿ၊ ငါးပါးမာရ်ညွန့် ရန်အဝှံ့ကို မရှောင်၊
မထိတ် ခြင်္သေ့စိတ်ဖြင့် နင်းနှိပ်အံ့ငှာ အသင့်ပါသား တရား
ရှစ်ကွက် ပြီးပြီပြန်သည့် စက်တော်ခွေရုံ ခြေတော်စုံရှိတော်
မူသော။ တေ၊ ရှင်တော်ဘုရား၏။ ဇယော၊ ဇာတခေတ်

ပေါင်း တိုက်တသောင်းဝယ် ရိုက်ညောင်းခြံမ့်ညံ ဘုရား။
 တေ၊ ရှင်တော်ဘုရားအား။ နမော၊ ငါးပါး မာရ်ဟုန်
 အောင်မြင်ပုံကို အာရုံရှေ့သွား အဦးထား၍ ဝပ်ဇွားရိုကျိုး
 ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ အရှင်ဘုရား။ တွံ၊ ရှင်တော်ဘုရားသည်။
 နော၊ ဗုဒ္ဓနေ့ပူဇာ မင်္ဂလာကို သဒ္ဓါရှေ့ပြေး ပြုအံ့ရေးဖြင့်
 စည်းဝေးညီမှုကြပါကုန်သော တပည့်တော်တို့အား။ ယာဝ
 နိဗ္ဗာန ပတ္တိယာ၊ နိဗ္ဗာန်ဟူသည့် ဘေးမဲ့ပြည်သို့ ကိုယ်စီကိုယ်ငှ
 ရောက်ဆိုက်ကြသည့် ကာလတိုင်အောင်။ ဇယံ၊ ဘေးဒဏ်
 ရန်စွယ် အန္တရာယ်ကို လှန်ပယ်နှင်မောင်း အောင်မြင်ကြောင်း
 ဟု တောင်းသမျှ အောင်ဆု အစုစုကို။ ပဂ္ဂဏုဿ၊ ရွယ်တိုင်း
 မဖောက် ခရီးရောက်အောင် ချီးမြှောက်သောအား သနား
 ဖြန့်ပေးတော်မူပါ အရှင်ဘုရား။

ဇယော ဟိ ဗုဒ္ဓဿ သိရီမတော အယံ၊
 မာရဿ စ ပါပိမတော ပရာဇယော။
 ဥဇ္ဈောသယံ ဗောဓိမဏ္ဍေ ပမောဒိတာ၊
 ဇယံ တဒါ နာဂဂဏာ မဟေသိနော။
 ဇယံ တဒါ သုပဏ္ဏဂဏာ မဟေသိနော၊
 ဇယံ တဒါ ဒေဝဂဏာ မဟေသိနော။
 ဇယံ တဒါ ဗြဟ္မဂဏာ မဟေသိနော။

အယံ၊ အသက်မရှိ ကယ်မှန်ဘိလျက် သက်ရှိတဲ့သွင် ဤ
 မြေပြင်လျှင် သံရှင်ရင့်ကျူး ဤအခါထူးသည်ကား။ သိရီ
 မတော၊ စက္ကဝါဠ ဤလောကဝယ် ရှိသမျှဥဿုံ ကောင်း

သိရ်ဂုဏ်တို့ နှိုင်းပုံယှဉ်စေ မဘူပေသား ကျက်သရေတော်
ပေါင်း စုအောင်း ကိန်းပျော်ရာ ဖြစ်တော်မူပေထသော။
ဗုဒ္ဓဿ၊ သစ္စာ+ညေယျ ဟူသမျှကို မြူစမကျန် သဗ္ဗညာဏ်ဖြင့်
အမှန်ထိုးထွင်း အလင်းသိမြင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး
၏။ ဇယော၊ လူမင်း၊ နတ်မင်း ဗြဟ္မာမင်းတို့ ကောင်းတင်း
ခြံမ့်ညံ အောင်ပွဲတော်ခံသောအခါပါတည်း။ ပါပိမတော၊
ယုတ်မာညစ်ညမ်း ပညာကန်း၍ အန္တစင်စစ် ကေန့်ဖြစ်သော။
မာရဿစ၊ ဗောဓိမကိုဋ် ပလ္လင်မြိုက်ကို သိမ်းပိုက်ယူမည်
တပ်ကြီးချီ၍ ရှစ်ဒီဌိမ့်ညောင်း မြေပြင်စောင်းမျှ ခြိမ်းမောင်း
တိုက်ခိုက်လာသော မာရ်နတ်သား၏ကား။ ပရာဇယော၊
ဘုန်းရှိန်ကိုကြောက် တပ်ကို ခေါက်၍ နောက်သို့ ပြန်ကျ၊
ရန်စားမြုံ့ကို မတုံ့နိုင်ပဲ ဗုန်းဗုန်းလဲ၍ စစ်ပွဲကြီးရှုံးရသော
အခါပါတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တဒါ၊ ထိုမဟာသက္ကရာဇ်
ရာသုံးနှစ်ကြို ကဆုန်လပြည့် မာရ်အောင်သည့်နေ့၌။ ဗောဓိ
မဏ္ဍေ၊ သတ္တညုတဉာဏ် ရင့်သန်ကြည်ရာ အပရာဇိတ ဌာန
အောင်မြေ ပလ္လင်ဗွေ၌၊ ပမောဒိတာ၊ နှစ်သက်အားရမ်း
ရွှင်လန်း ဓမ်းမြောက်ကြကုန်သော—

- (က) နာဂဂဏာ၊ နတ်နဂါးအပေါင်းတို့သည်
- (ခ) သုပဏ္ဏဂဏာ၊ ဂဠုန်မင်းအပေါင်းတို့သည်
- (ဂ) ဒေဝဂဏာ၊ ဥပပတ္တိနတ်အပေါင်းတို့သည်
- (ဃ) ဗြဟ္မဂဏာ၊ ဗြဟ္မာမင်းအပေါင်းတို့သည်

မဟေသိနော၊ သီလက္ခန္ဓ-စသည် ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို

ဆည်းပူးရှာမှီး လေ့ကျက်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏ ဇယံ၊ ကောင်းတင်းခြံမှ်ညံ အောင်ပွဲသံကို။ ဥဋ္ဌောသယံ၊ စက္ကဝါတိုက် ၊ သောင်းလုံးခိုက်အောင် ကျူးရိုက်ထွေငေါ် ကြေးကြလေကုန်ပြီတကား။

ကဆုန်လပြည့်ဗုဒ္ဓနေ့

ဒကာ၊ ဒကာမအပေါင်း သူတော်ကောင်းတို့။ နှစ်စဉ် နှစ်စဉ် ဤယခုကဆုန်လပြည့်နေ့ကို ဗုဒ္ဓနေ့ဟူ၍ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့ အလေးပြုကော်ရော် ပူဇော်ပွဲကြီးများ ကျင်းပ ပူဇော်ကြလေသည်။ အကြောင်းသော်ကား၊ အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာ အစိန္တေယျ သုံးလောကထွဋ်ထား မြတ်စွာဘုရားသည် လွန်ခဲ့သော (နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ ခြောက်ဆယ် ခုနှစ်နှစ်) မဟာသက္ကရာဇ် (၁၀၃)ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ ရှေးဆိုးအပ်ပြီးသောအတိုင်း စကြဝဠာပေါင်းတိုက်တသောင်း မှ နတ်အပေါင်း၊ ဗြဟ္မာအပေါင်း၊ ဂဠုန်အပေါင်း၊ နဂါး နတ်အပေါင်းတို့ ကောင်းတင်း မြှက်ကြား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ မှန်ပါသည်။ အကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို ခြောက်နှစ်ကြာ ကျင့်သုံးတော်မူပြီးနောက် မဟာသက္ကရာဇ် (၁၀၃) ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့ နေဝင်လုဆဲဆဲ အချိန်မှာ ဒေဝပုတ္တမာရ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ဝသဝတ္တိမာရ်နတ်စစ်သည် တို့ကို အောင်မြင်တော်မူပြီးနောက် ညဉ့်ဦးယံ အချိန်ဝယ် ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ဖြင့် ရှေးက ဖြစ်ဖူးသော ဘဝအမျိုးမျိုးတို့

ကို အနုလုံ ပဋိလုံ အစုံအဆန် အဖန်ဖန်အောက်မေ့ဆင်ခြင်
သိမြင်တော်မူပြီးနောက် ညဉ့်၏ အလယ်ပိုင်း သန်းခေါင်ယံ
သို့ ရောက်သောအခါ ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိဉာဏ်ဖြင့် ဤစကြဝဠာ
ကို ဗဟိုထား၍ ပတ်ဝန်းကျင် စကြဝဠာတိုက်တို့ကို ကြည့်ရှု
တော်မူ၍ စကြဝဠာတိုက်ပေါင်း ကုဋေတသိန်း၌ ရှိသော
သတ္တဝါတို့ကို ကြည့်ရှုသိမြင် ဆင်ခြင်တော်မူပြီးဖြစ်လေသည်။
ထို့နောက် မိုးသောက်ယံခေါ်သော ညဉ့်၏ နောက်ပိုင်းသို့
ရောက်သောအခါ ကိုယ်တော်မြတ် ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိဉာဏ်ဖြင့် ကြည့်ရှု
ဆင်ခြင်တော်မူခဲ့ပြီးသော စကြဝဠာတိုက်ပေါင်းကုဋေတသိန်း
၌ရှိကြသော သတ္တဝါတို့ကို သတ္တပညတ်ကို ခွာ၍ ပရမတ္ထ
သဘာဝဓမ္မကို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်းအားဖြင့် သုံးသပ်ဆင်ခြင်
တော်မူလေသည်။ ထိုသို့ဆင်ခြင်တော်မူသောအခါ စကြဝဠာ
တိုက်တိုက်လျှင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂ ပါးစီ ပရမတ္ထ
တရားသား ရရှိသိမြင်တော်မူပြီးနောက် ထို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
(၁၂)ပါး အရှုခံ တရားသားတို့ကို တပါးပါးလျှင် အနိစ္စ၊
ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ဟု သုံးချက်စီ လက္ခဏာယာဉ် တင်၍
ဆင်ခြင် သုံးသပ်တော်မူလေသည်။ တရား တပါးပါးကိုမျှ
ပေယျာလကန် မခြင်းချန်ပဲ ဆင်ခြင် သုံးသပ်တော်မူလေ
သည်။

“မဟာဝဇီရဝိပဿနာဉာဏ်
ကုဋေ သုံးသန်း ခြောက်သိန်း”

ထိုသို့ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူရာ၌ စကြဝဠာတိုက် တတိုက်

တတိုက်လျှင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အရှုခံတရားပေါင်း ၁၂ ပါးစီ
 ၁၂ ပါးစီ ရှိသောကြောင့် စကြဝဠာတိုက် ကုဋေတသိန်း
 အတွက် အဝိဇ္ဇာပေါင်း ကုဋေတသိန်း၊ သင်္ခါရပေါင်း ကုဋေ
 တသိန်း၊ ဝိညာဉ်ပေါင်း ကုဋေတသိန်း၊ (ပ)ဇရာမရဏ
 ပေါင်း ကုဋေတသိန်းဖြစ်ရကား အရှုခံ တရားပေါင်း ကုဋေ
 တသိန်း နှစ်သိန်း ဖြစ်လေသည်။ ထိုအရှုခံ တရားပေါင်း
 ကုဋေတသိန်း နှစ်သိန်းတို့အနက် တပါးတပါး၌ အနိစ္စဟူ၍
 ရှသော ဥာဏ်၊ ဒုက္ခ ဟူ၍ ရှသော ဥာဏ်၊ အနတ္တ ဟူ၍
 ရှသော ဥာဏ်အားဖြင့် သုံးပါးစီ သုံးပါးစီ ဝိပဿနာ
 တို့ဖြစ်ရကား အရှုခံတရား ကုဋေတသိန်း နှစ်သိန်းတို့အတွက်
 အနိစ္စဟူ၍ ရှသောဥာဏ် ကုဋေတသိန်းနှစ်သိန်း၊ ဒုက္ခ ဟူ၍
 ရှသော ဥာဏ်ကုဋေတသိန်း နှစ်သိန်း၊ အနတ္တဟူ၍ရှသောဥာဏ်
 ကုဋေ တသိန်းနှစ်သိန်းဖြစ်၍ သုံးရပ်ပေါင်း မဟာဝဇီရ
 ဝိပဿနာဥာဏ် ကုဋေသုံးသိန်း ခြောက်သိန်း ဖြစ်လေသည်။

အကျွန်ုပ်တို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်သည်
 ဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်း ကုဋေသုံးသိန်း ခြောက်သိန်း အရေ
 အတွက်ရှိသော မဟာဝဇီရ ဝိပဿနာ ဥာဏ်တော်ဖြင့် (၀၁)
 စကြဝဠာတိုက်ပေါင်း ကုဋေတသိန်း၌ရှိသော ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်
 အရှုခံ တရားသား ကုဋေတသိန်းနှစ်သိန်းတို့ကို တရားတပါး
 ကိုမှ ပေယျာလမကန် မခြွင်းချန်ပဲ အနိစ္စဟူ၍၊ အနတ္တဟူ၍
 ရှုတော်မူ ဆင်ခြင်သုံးသပ်တော်မူသည့်အတွက် မဟာသက္ကရာဇ်
 (၁၀၃)ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့ ကုန်အံ့ဆဲဆဲ (လပြည့်ကျော်
 ၁-ရက်နေ့သို့ကူးအံ့ဆဲဆဲ)အရှေ့လောကဓာတ်မှ နေအရုဏ်စက်

တက်လက်သော အချိန်အခါဝယ် သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်အထွဋ်
တပ်သော မဂ်ဉာဏ် လေးပါး တည်းဟူသော သမ္မာသမ္ဗောဓိ
ဉာဏ်ကို ရတော်မူ ရောက်တော်မူ၍ လူသုံးပါး၌ ဘုရား
စင်စစ် ဖြစ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သို့ရာကား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့သည် ဤကဆုန်
လပြည့်နေ့ကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဖြစ်ပွင့်တော်မူရာနေ့ဖြစ်သောကြောင့်
“ဗုဒ္ဓနေ့” ဟူ၍ ရက်ထူးရက်မြက် သတ်မှတ်ကြပြီးလျှင် နှစ်စဉ်
နှစ်စဉ် ဤဗုဒ္ဓနေ့သို့ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း ဥပုသ်သီတင်း
ဆောက်တည် ကျင့်သုံးခြင်း၊ ဗုဒ္ဓ ပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိ
ပင်၌ ရေစင် ရေချမ်း သွန်းဖျန်း ကော်ရော် ပူဇော်ခြင်းအမှု
ဒါန အထူးပြုခြင်း-စသည်ဖြင့် ကုသိုလ်တရား အထူး ပွားများ
ကြကာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား ပူဇာဒါန အမှုပြုကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်သူတော်စင် အပေါင်း သူမြတ်လောင်းတို့—
ကဆုန်လပြည့်နေ့ကား (၁) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဖြစ်ပွင့်တော်မူရာ နေ့ထူး
နေ့မြတ် ဖြစ်သည်သာမကသေး၊ (၂) အကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရား
အလောင်းသည် သုမေဓာ ရှင်ရသေ့ဘဝ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ
ဘုရား အထံတော်၌ “ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟု ဗျာဒိတ်
ခံသော နေ့သည်လည်း ကဆုန်လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်လေသည်။
(၃) နောက်ဆုံးဘုရားဖြစ်မည့် သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားဘဝဖွားမြင်ရာ
နေ့သည်လည်း မဟာသက္ကရာဇ် (၆၈) ခု ကဆုန်လပြည့်
နေ့ပင်ဖြစ်လေသည်။ (၄) ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာ နေ့သည်
လည်း မဟာသက္ကရာဇ် (၁၄၈) ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့ပင်

ဖြစ်လေသည်။ ဤသို့လျှင် ကဆုန်လပြည့်နေ့သည် မြတ်စွာဘုရား ရှင်နှင့် ပတ်သက်၍ ၁/ဗျာဒိတ်ခံရာနေ့၊ ၂/ပွားမြင်တော်မူရာနေ့၊ ၃/ဘုရားဖြစ်ရာနေ့၊ ၄/ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူရာနေ့-ဟူ၍ ၄-မျိုး ကြုံသောနေ့ဟု အထူးမှတ်သား ဗဟုသုတ ပွားများ ကြကုန်ရာသည်။

“အနေကဇာတိသံသရာ-ဂါထာကျူးရင့်တော်မူခြင်း”

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် အပေါင်း သူမြတ်လောင်းတို့... အကျွန်ုပ်တို့ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် ဆိုခဲ့ပြီးသော အတိုင်း လူသုံးပါး၌ ဘုရားဖြစ်တော်လျှင်ပင် လွန်စွာ နှစ်သက်အားရ ရှိတော်မူလှသဖြင့် ပီတိအဟုန်ကို မြဲ၍ မထားနိုင်ပဲ စိတ်တော်ဖြင့် “အနေကဇာတိသံသရာ၊ သန္တာဝိဿံ အနိဗ္ဗိသံ”- အစရှိသော နှစ်ဂါထာခွဲကို ကျူးရင့်တော် မူလေသည်။ ဤဥဒါန်းကို စိတ်ဖြင့် ကျူးရင့်တော်မူခြင်းဖြစ်၍ “မနာသာ ဥဒါန်း” ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘုရားဖြစ်ပြီးလျှင်ပြီးချင်းအစဆုံး (စိတ်တော်ဖြင့်) မြှက်ဆိုသော စကားဖြစ်၍ “ပထမဗုဒ္ဓဝစန” ဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဆိုရလေသည်။

“အဘိ သေက မင်္ဂလာသုံးမျိုး”

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်အပေါင်း သူမြတ်လောင်းတို့... ဤ“အနေကဇာတိ သံသရာ”-ဂါထာနှင့် စပ်၍ အဘိသေက မင်္ဂလာသုံးမျိုးတို့ကို ဗဟုသုတပွား မှတ်သားကုန်ရာသည်။

အဘိသေက မင်္ဂလာသုံးပါး ဟူသည်ကား (၁) မုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာ၊ (၂) ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိသေက မင်္ဂလာ၊ (၃) ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာ... ဤသုံးပါးတို့ဖြစ်သည်။

(၁) မုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာ။ ။ ပြည့်ရှင် မင်းများ ထိုထိုရန်ကို အောင်မြင်ပြီး၍ နန်းသိမ်းပွဲသဘင်ကျင်းပသော အခါ ဝေဒကျမ်း (ဗေဒင်ကျမ်း)တို့၌ လာရှိသော အစီရင် အတိုင်း ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ မန္တန်တို့ကို ရွတ်ဆိုကြ၍ ပုဏ္ဏားတော် များ၊ သမီးကညာ ရတနာများ၊ သဌေးသကြွယ် ကုန်သည် များ-စသည်တို့က မင်းဖြစ်သူ၏ ဦးထိပ်၌ အဘိသိက်ရေချမ်း သွန်းဖျန်းကြသည်ကို မုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာသဘင် ဆင်ယင် သည်-ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။

(၂) ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိသေကမင်္ဂလာ။ ။ ရှင်းလောင်း၊ ရဟန်းလောင်းအမျိုးကောင်းသားတို့ ရှင်ပြုတော့မည်၊ ရဟန်း ပြုတော့မည်-ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်လျှင်ပင် ဃရာဝါသ ပလိ ဗောဓရန်သူများကို အောင်မြင်ကြလေသည်။ ထိုသို့ဃရာဝါသ ပလိဗောဓရန်သူများကို အောင်မြင်ပြီးနောက် ရှင်၊ ရဟန်းပြု သောအခါ ရှင်ပြုသော အစီအရင်၊ ရဟန်းပြုသော အစီအရင် အတိုင်း (ရှင်ပြုသောအခါ) သင်္ကန်းတောင်းခြင်း၊ ရှင်အဖြစ် တောင်းခြင်း၊ သရဏဂုံ သုံးပါးတို့ကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ ရွတ်ဆိုကြခြင်း၊ (ရဟန်းပြုသောအခါ) ဥပဇ္ဈာယ်ယူခြင်း၊ သပိတ်သင်္ကန်းကို ပြောကြားခြင်း၊ ဥတ်ထား၍ သင်ကြား ပေးခြင်း၊ ရဟန်းအဖြစ်ကို တောင်းခံခြင်း၊ ဥတ်ထား၍

အန္တရာယိကဓမ္မတို့ကို မေးမြန်း စိစစ်ခြင်း၊ အလုံးစုံ အင်္ဂါရပ်များ ပြည့်စုံလျှင် ဥတ္တိစတုတ္ထကမ္မဝါစာကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ ရွတ်ဆိုကြခြင်းများသည် အဘိ သေက မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုသည်နှင့် တူ၏။ ထို့ကြောင့် ရှင်ပြုသော အစီအစဉ်၊ ရဟန်းပြုသော အစီအစဉ်အတိုင်း စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိ သေက မင်္ဂလာသဘင် ဆင်ယင်သည်- ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။

(၃) ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာ ။ ။ မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်တော်စား ဥဒ္ဓိဿ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များမှ ဓာတု၊ ဓမ္မ၊ ပရိဘောဂ၊ ဥဒ္ဓိဿအား ‘စေတီလေးပါးတို့ တည်ရှိရာ ဘုရားပုထိုး စေတီတော်များ တည်ထားပြီးသောအခါ သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့ တညီ တညွတ်တည်း အနေကဇာတင် အစီအစဉ်အတိုင်းအနေကဇာတိ သံသာရံ-အစရှိသော မနုဿ ဥဒါန်း(နှင့်) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလုံဒေသနာ “ယဒါဟဝေ” ပထမဂါထာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ပဋိလုံဒေသနာ “ယဒါဟဝေ” ဒုတိယဂါထာ၊ ပဋိစ္စပ္ပုဒ် အနုလုံ၊ ပဋိလုံဒေသနာ “ယဒါဟဝေ”-တတိယ ဂါထာ-စသည်တို့ကို အစဉ်အတိုင်း ရွတ်ဆိုတော်မူကြ၍ ဆန်ပန်း၊ ပေါက်ပေါက်-စသည် ပူဇော်ဖွယ်တို့ဖြင့် ဆင်းတုတော် စေတီတော်အား ပူဇော်ကြခြင်းကိုဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာ သဘင် ဆင်ယင်သည်ဟု ခေါ်ဆိုရလေသည်။ (ဤဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာသဘင် ဆင်ယင်ခြင်းကိုပင် သံဃာတော်များ “အနေကဇာတိ သံသာရံ” ဂါထာမှ စတင်ရွတ်ဆို ပူဇော်ကြသောကြောင့် ဝေါဟာရသုခ- ခေါ်ဝေါ်လွယ်စိမ့်

သောငှာ“အနေကဇာတင်သည်”ဟု လူ့ဝေါဟာရ ခေါ်ဆိုကြလေသည်။

“ဗုဒ္ဓါဘိသေကမန္တန်”

ဤဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာနှင့် စပ်၍ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မန္တန် ဖြစ်ထိုက်သော မန္တန်ကို စိစစ်ဝေဖန်သော်...လောကီဝေဒ ကျမ်းလာ ဗုဒ္ဓါဘိ သေက မန္တန်များမှာ လောကီ မန္တန်များ ဖြစ်သဖြင့် ဗုဒ္ဓါမြတ်စွာအား အဘိ သေက မန္တန်လုံးလုံးမဖြစ် ထိုက်တန်ချေ။ ထို့အတူ ပဗ္ဗဇ္ဇာဘိသေက မန္တန်များဖြစ်သည့် သရဏဂုံ ပါဠိများ၊ ကမ္မဝါစာများသည်လည်း သာဝကတို့ အတွက် အဘိ သေက မန္တန်များဖြစ်ကြ၍ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအား အဘိသိက်သွန်းသော မန္တန် လုံးဝမဖြစ်ထိုက်တန်ချေ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ကိုယ်တော်စား ဆင်းတုတော်၊ စေတီတော် အား အဘိ သေက မင်္ဂလာ သဘင် ဆင်ယင်ခြင်းဖြစ်၍ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ ရှင်တော်ဘုရား ရွှေနှုတ်မြှက်၍ ဟောကြားအပ်သော တရားဒေသနာသာလျှင် ဗုဒ္ဓါဘိသေက မန္တန် ဖြစ်ထိုက် တန်၏။ ထိုသို့ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မန္တန် ဖြစ်ထိုက်တန်သော ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာဘုရား ရွှေနှုတ်မြှက်၍ ဟောကြားအပ်သည့် တရား ဒေသနာကို ဖေ့ရှာ စိစစ်လျှင် မြတ်စွာ ဘုရားရှင် ဘုရားဖြစ် ပြီးစ စိတ်တော်ဖြင့် ကျူးရင့်၍ (နောက်တ ချိန် အရှင် အာနန္ဒာအား နှုတ်တော်မြှက်ဟု ညွှန်ပြအပ်သည့် “အနေ ကဇာတိ သံသာရီ”-အစရှိသော နှစ်ဂါထာခွဲ တရားဒေသနာ

တော်သည် မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိလေသမာရ်၊ ဒေဝပုတ္တမာရ်၊ အဘိသင်္ခါရမာရ်၊ (အကယ်၍ ဘုရားမဖြစ်ခဲ့လျှင် ထိုဘဝ စုတိမှ နောက်ကာလ၌ မချွတ်ဖြစ်မည်) ခန္ဓမာရ်၊ မစ္ဆမာရ် တည်းဟူသော မာရ်ငါးပါးဖော်ရန်သုတော်တို့ကို အကြွင်းမဲ့ အောင်မြင်တော်မူ၍ မဟာဓမ္မရာဇ်မင်းဆုံးဖြစ်လျှင် ဖြစ်ချင်း ကိလေသမာရ် (သေလေပြီးသော) လောကရန်သူကို အာ လုပ်ထား ခေါ်တော်မူ၍ ကိုယ်တော်၏ အောင်နိုင်ခြင်းကို ထင်လင်းပြတ်သား ဖော်ပြသောဥဒါန်းစကားဖြစ်၍ ထိုအနေ ကဇာတိ သံသာရံ— နှစ်ဂါထာခဲ့သည် ဗုဒ္ဓါဘိသေက မန္တန် ဖြစ်ထိုက်သော ဒေသနာတော် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင်လည်း မြတ်စွာဘုရား ဘုရားဖြစ်ပြီး၍သတ္တသတ္တာဟံ စံနေတော်မူရာ ရွေးဦးအစ ပလ္လင်္ကသတ္တာဟံ အဆုံးရောက် သောအခါ (ရန်သူကို အောင်မြင်ပြီးသော မင်းသည် မိမိ ရန်သူကို အောင်မြင်ရာ မြေအရပ်နှင့်တကွ အောင်မြင်ပုံကို ဆင်ခြင် ဝမ်းမြောက် လက်ပန်းပေါင်းခတ်သကဲ့သို့) ကိုယ် တော်မြတ်၏ကိလေသမာရ် ရန်သူကို အောင်မြင်ရာ ဝိပဿနာ ဘူမိဖြစ်သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား ဒေသနာကို ညဉ့်ဦးယံ၌ အနုလုံဆင်ခြင်၍ ဝမ်းအမြောက်ကြီး မြောက်တော်မူကာ “ယဒါဟဝေ”—ပထမဂါထာ (နှုတ်မြှက်၍ ကျူးရင့်သော) ဝစသာ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူသည်။ ထို့အတူ သနီးခေါင် ယံ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရား ဒေသနာကို ပဋိလုံ ဆင်ခြင်၍ ဝမ်းအမြောက်ကြီး မြောက်တော်မူကာ “ယဒါဟဝေ” ဒုတိယ ဝစသာ ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူခဲ့လေသည်။ မိုးသောက်

ယံ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားဒေသနာကို အနုလုံ၊ ပဋိလုံ ဆင်ခြင်၍
ဝမ်းအမြောက်ကြီးမြောက်တော်မူကာ “ယဒါဟဝေ”-တတိယ
ဝ စသော ဥဒါန်းကို ကျူးရင့်တော်မူခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်
ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား ဒေသနာနှင့် “ယဒါဟဝေ” သုံးဂါထာ
တို့သည်လည်း ဗုဒ္ဓါဘိ သေက မန္တန်ဖြစ်ထိုက်သော ဒေသနာ
တော် ဖြစ်လေသည်။

ထို့ပြင်လည်း “ဟေတုပစ္စယော၊ အာရမ္မဏပစ္စယော”
အစရှိသော ပဌာန်းပစ္စယုဒ္ဓေသ ဒေသနာတော်သည်လည်း
အနန္တ နယ သမန္တပဌာန်း ၂၄-ကျမ်းတို့၏ အချုပ်အချာ
ပဓာနဖြစ်သောကြောင့် ဥဒ္ဓိဿရုပ်ပွား၊ စေတီတော်များ၌
ဓမ္မစေတီကိုသွင်းနံ့သည့်ပမာ ဗုဒ္ဓါဘိသေကမန္တန်ဖြစ်ထိုက်သော
ဒေသနာတော် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ပြင် “ဇယန္တော ဗေဓိယာ
မူလေ”-စသော ဂါထာတို့သည်လည်း အရာအားလျော်စွာ
ဗုဒ္ဓါဘိ သေက မန္တန် ပြုလုပ်က ရှေ့နောက် လိုက်လျော
သြစိတျရှိသော ဂါထာများ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်
ရှေးဆရာကျော်တို့သည် ဥဒ္ဓိဿ ရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်၊ စေတီ
တော်တို့အား ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာတင် မင်္ဂလာသဘင်
ဆင်ယင်သောအခါ ထို“မနသာ ဥဒါန်း၊ ဝ စသော ဥဒါန်း၊
ပစ္စယုဒ္ဓေသ၊ ဇယန္တော-စသော ဂါထာများကို” ဗုဒ္ဓါဘိ
သေက မန္တန် အဖြစ် ရွတ်ဆိုကော်ရော် ပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

သံဃာတော် သခင် အရှင်မြတ်တို့ဘုရား-ယခုအခါ တပည့်

တော်များသည်လည်း ယခု ကဆုန်လပြည့်နေ့ ဗုဒ္ဓနေ့၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ ခြောက်ဆယ်ခုနစ်နှစ်ထက် က သုံးလောကထွဋ်ထား ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူသော သဗ္ဗညုမြတ်စွာ အစိန္တယျာကို အာရမ္မဏာဓိပတိ နှလုံးသွင်း ရှိကြလျက် မိမိတို့ ရှေ့မှောက်ငယ် စံပယ်လျက်ရှိသော ဥဒ္ဓိဿ ရုပ်ပွား ရုပ်ရှင်တော် ဆင်းတုအား ဘုရားဟော ဒေသနာ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မန္တန်ဖြစ်သော မနသာ ဥဒါန်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာ၊ ဝ စသော ဥဒါန်း၊ ပစ္စယုဒ္ဓေသ ဒေသနာ၊ ဇယန္တော ဂါထာတို့ကို သဒ္ဓါမပျက် အနက်ထင်ထင် ဆင်ခြင် ကြည်ညို ရွတ်ဆိုကြကာ ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာတင် မင်္ဂလာသဘင် ဆင်ယင်တော်မူကြပါစို့ အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့—

မင်းကွန်း တိပိဋကဓရ ဆရာတော်
အရှင် ဝိစိတ္တသာရာဘိဝံသ၏
၁၃၄၂-ခု၊ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့အကြောင်း
ဟောပြော အသံလွှင့်ချက်

ဒါယကာ-ဒါယိကာမအပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့....

ယနေ့ကား ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့-ဟု ခေါ်ဆို ပညတ်
သမုတ်အပ်သော ရက်မြတ် ရက်ထူး ဖြစ်ပေသည်။ ဤရက်ကို
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့က “ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့”
ဟူ၍ ဆောင်ပုဒ်ပြုလုပ်ကာ ဤရက်၌ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်
စင်တို့ ကုသိုလ်အထူး ဆည်းပူး ပွားများ အားထုတ်ကြသည်
မှာ အကြောင်းထူး (၄)ရပ်ရှိလေသည်။ ၎င်းတို့မှာ-

(၁) အကျွန်ုပ်တို့၏ မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်
သုမေဓာ ရှင်ရသေ့ဘဝ လွန်ခဲ့သော လေး အသင်္ချေနှင့်
ကမ္ဘာတသိန်းကာလက ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား အထံတော်၌

“အသင် သုမေဓာရှင်ရသေ့သည် အနာဂတ် နောက်အခါ လေးအသင်္ချေကမ္ဘာတသိန်းမြောက် ရောက်လတ်လျှင် လူတွင် ထင်ရှား ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား ဖြစ်လိမ့်မည်” ဟု ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား မိန့်မြွက်ကြားသည် နိယတဗျာဒိတ် ပန်းကို ဆင်မြန်းတော်မူခဲ့ရာနေ့မှာ ကဆုန်လပြည့်နေ့ပင်ဖြစ်လေသည်။

(၂) အကျွန်ုပ်တို့၏ မြတ်စွာဘုရား အလောင်းတော်သည် လေးအသင်္ချေနှင့် ကမ္ဘာတသိန်းကြား ပါရမီ၊ စာဂ စရိယ တို့ကို ဘာဝနာ လေးပါးတို့ဖြင့် ပွားများ ကြိုးကုတ် အား ထုတ်တော်မူပြီးလျှင် လူသုံးပါး၌ ဘုရားစင်စစ် ဖြစ်တော်မူရန် နောက်ဆုံး ပစ္ဆိမ သိဒ္ဓတ္ထ မင်းသားဘဝ၌ ဖွားမြင်တော်မူရာ နေ့မှာလည်း မဟာသက္ကရာဇ်(၆၈)ခု အကြံ ကဆုန်လပြည့် နေ့ပင် ဖြစ်လေသည်။

(၃) တဖန် အကျွန်ုပ်တို့၏ မြတ်စွာဘုရား အလောင်း တော် သိဒ္ဓတ္ထမင်းသည် အရွယ်တော်မြောက် တဆယ့်ခြောက် နှစ်ရောက်သောအခါ ကပိလဝတ် ရွှေနန်းကို သိမ်းမြန်း စိုးချုပ် ရွှေနန်း စည်းစိမ်ကို တဆယ့်သုံးနှစ်ကြာ ခံစားတော်မူပြီး နိမိတ်ကြီးလေးပါးတို့ကို နတ်အများ ညွှန်ပြသဖြင့် သံဝေဂ ကြီးစွာဖြစ်ကာ ‘မဟာဘိနိက္ခမန’ မြတ်သော တောထွက်ခြင်း ဖြင့် တောထွက်တော်မူကာ-ဒုက္ကရ စရိယာ ခြောက်နှစ်ကြာ ကျင့်သုံး၍အပြီး စောစီးစွာ လူသုံးပါး၌ ဘုရားစင်စစ်ဖြစ်တော် မူရာ အခါမှာလည်း မဟာသက္ကရာဇ် (၁၀၃)ခုနှစ် ကဆုန် လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်လေသည်။

(၄) ထို့ပြင် ဘုရားမြတ်စွာ အစိန္တေယျာသည် ဝါလေး ဆယ့်ငါး ကာလလျားအောင် ငါးပါးသော ဗုဒ္ဓကိစ္စတို့ကို ထာဝရနေ့စဉ် ဆောင်ရွက် အောင်မြင်တော်မူ၍ သယမ္ဘူ ကိစ္စ စုံပြည့်ဝသဖြင့် အနုပါဒိသေသ ခန္ဓပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံချုပ် ငြိမ်းတုံဇာတ်ကိုသိမ်းတော်မူရာအခါမှာလည်း မဟာသက္ကရာဇ် တရားလေးဆယ့် ရှစ်ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့ ဖြစ်လေသည်။

ဤကဲ့သို့ ကဆုန်လပြည့်နေ့သည် အကျွန်ုပ်တို့၏ ဆရာ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ သုံးလောက ထွတ်ထားသဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရားနှင့် စပ်၍ (၁) ဗျာဒိတ်ခံရာ နေ့ဖြစ်ခြင်း၊ (၂) ဖွားမြင်တော် မူရာနေ့ဖြစ်ခြင်း၊ (၃) ဘုရား ဖြစ်တော်မူရာနေ့ ဖြစ်ခြင်း၊ (၄) ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံချုပ်ငြိမ်းဒုက္ခဇာတ်သိမ်းရာ နေ့ဖြစ်ခြင်း... ဟူသော အကြောင်းထူး လေးပါးတို့နှင့် ထူးခြားတိုက်ဆုံ ကြုံကြိုက်ရာ နေ့ထူးနေ့မြတ်ဖြစ်သောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့အဖို့ ဤနေ့ကို 'ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့' ဟု ဆောင်ပုဒ်ပြုလုပ်ကြကာ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဤကဆုန်လပြည့်နေ့ သို့ ရောက်သောအခါ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ ကုသိုလ်ထူး တို့ကို အထူးသဖြင့် ဆည်းပူးပွားများ အားသစ်သမှု ပြုကြ ပါလေသည်။

ဤသို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့အလို ဤကဆုန် လပြည့်နေ့သည် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ပတ်သက်၍ ထူးခြား ချက် လေးမျိုးရှိခဲ့ရာ (၃) နံပါတ် ဖြစ်သည့် ဘုရားဖြစ် တော်မူရာ နေ့ထူးနေ့မြတ်ကို အမှတ်တရ ပူဇော်ကြသောအား

ဖြင့် ဤကဆုန်လပြည့်နေ့၌ ပရိဘောဂစေတီဖြစ်သော မဟာဗောဓိညောင်ပင်၌ သက်တော် ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား၏ အောင်မြင်တော်မူမှုကို အာရုံပြုနုလုံးမှုကြ၍ ညောင်ရေတော် သွန်းခြင်း၊ ဥပုသ်သီတင်း အထူးဆောက်တည်ခြင်း၊ အလှူအတန်း အထူးလှူဒါန်းခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘဝနာနုလုံး ကျင့်သုံး ပွားများခြင်း အမှုတို့ကို ပြုကြလေသည်။

ရဟန်း သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့သည်လည်း လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ငါးရာ အထက်က မြတ်စွာဘုရား မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူရာနေ့ကို အာရုံပြုကြ၍ ဗုဒ္ဓအဘိသေကမင်္ဂလာဖြစ်ပါစိမ့်သောငှာ အနေကဇာတင်မင်္ဂလာ သဘင်ဆင်ယင်တော်မူကြလေသည်။ မှန်ပါသည်။ အကျွန်ုပ်တို့ ဆရာ မြတ်စွာဘုရားသည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ ခြောက်ဆယ်ရှစ်နှစ် ဖြစ်သည့် မဟာသက္ကရာဇ်(၁၀၃) ခုနှစ် ကဆုန်လပြည့်နေ့၌ မဟာဗောဓိပင် အပရာဇိတပလ္လင်ဝယ် သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူလျက်၊ မာရ်ငါးပါးကို ထွားထွားခုတ်ထွင် အောင်မြင်တော်မူလျက် လူတိုင်စစ်စစ် ဘုရား ဖြစ်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် “အနေကဇာတိ သံသာရံ သန္တာဝိဿံ အနိဗ္ဗံသံ” စသော မနသာဉာဒါန်းကို ဝမ်းပန်းတသာ ကျူးရင့်တော်မူခဲ့ပါသည်။ နတ်နဂါးများ၊ ဂဠုန်မင်းများ၊ နတ်ဗြဟ္မာများကလည်း “ဇယော ဟိ ဗုဒ္ဓဿ သိရိမတောအယံ၊ မာရဿစ ပါပိမတော ပရာဇယော” ဟူသော

ဤအောင်ခြင်းသံကို မိုးနဘန်ခိုက်မျှ ကျူးရိုက်ထွေငေါ်
ဟစ်အော် ရင့်ကြွေးခဲ့ပါသည်။ တဖန် မြတ်စွာဘုရားသည်
ဘုရားဖြစ်ပြီး နောက် သတ္တ သတ္တာဟ စံနေတော်မူရာဝယ်
ပဌမာဒိက ပလ္လင်္ကသတ္တာဟ၏ နောက်ဆုံးနေ၌ ညဉ့်ဦးယံ
ဝယ် ကိုယ်တော်မြတ်၏အဖို့ရာ ဝိပဿနာ၏ ဘူမိဖြစ်သော
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလောမ တရားသဘောကို နစ်နောစွာ
ဆင်ခြင်၍ အလွန်လျှင် ဝမ်းမြောက်တော်မူရကား.... ယဒါ
ဟဝေ— ဒုတိယဂါထာကို လည်းကောင်း၊ မိုးသောက်ယံဝယ်
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အနုလုံပဋိလုံ သဘောသွားအစုံကို အာရုံပြု
ဆင်ခြင်၍ အလွန်လျှင် ဝမ်းမြောက်တော် မူရကား....
ယဒါဟဝေ— တတိယဂါထာကို လည်းကောင်း ဝစသာ
ဥဒါန်း အဖြစ် ဝမ်းမြောက်စွာ ကျူးရင့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဤ အချက်တို့ကို လေးနက်စွာ ဆင်ခြင်တော်မူကြ၍
ပေါရာဏ အာစရိယာ ရှေးဆရာတို့သည် ဗုဒ္ဓါဘိသေက
အနေကဇာတင် မင်္ဂလာသဘင်ဆင်ယင်ရာ၌ ဤဝစသာဥဒါန်း
မနုဿာဦးဒါန်းနှစ်ပါးတို့ကို အရင်းခံထား၍ မြတ်စွာဘုရား၏
ကိုယ်တော်စား စေတီ ၄ ပါးတို့ကို အနေကဇာတင်ကြ၍
ဗုဒ္ဓါဘိသေက မင်္ဂလာသဘင် ဆင်ယင်တော်မူခဲ့ကြပါသည်။
သို့ပါ၍ အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း ယခုအခါ သာသနာတော်
နှစ်၊ နှစ်ထောင်ငါးရာ နှစ်ဆယ့်သုံး(၂၅၂၃)နှစ် တင်းတင်း
ပြည့်သော ဤနေ့၌ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း နှစ်ထောင်ငါးရာ
ခြောက်ဆယ့်ရှစ်နှစ်ထက်က အကျွန်ုပ်တို့၏ မြတ်စွာဘုရားသခင်
မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်၍ လူတို့ ထင်ရှား ဘုရားဖြစ်

တော်မူခဲ့သည်ကို အာရုံယူပူဇော်သောအားဖြင့် ထိုအချိန်က နတ်ဗြဟ္မာများ၊ နဂါးမင်းများ၊ ဂဠုန်မင်းများ ရွတ်ဆို ကျူးရင့်ကြသော အောင်ခြင်းသံကို ရွတ်ဆို ကျူးရင့်ကြ၍ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာတင်မန္တန်တို့ကို ရွတ်အံ ကျူးဆိုကြ၍ လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံတော်အတွင်း အန္တရာယ်ကင်းစိမ့်သောငှာ မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်၊ ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်၊ ဘုရားဂုဏ်၊ တရားဂုဏ်၊ သံဃဂုဏ်တော်တို့နှင့် တကွ ယံဒုန္နိမိတ္တံ ၃ ဂါထာ၊ အဘတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ ၃ ဂါထာတို့ကို သဒ္ဓါအနက် မပျက်ကြည်ညို ရွတ်ဆိုကြ၍လည်းကောင်း၊ ဤ ကဆုန်လပြည့် ဗုဒ္ဓနေ့ပူဇာ မင်္ဂလာသဘင်ကို ဆင်ယင်ကျင်းပ ကြပါစို့။ သံဃာတော်အရှင်ကောင်းတို့ဘုရား....။

ဇယော ဟိ ဗုဒ္ဓဿ သိရီမတော အယံ၊
 မာရဿ စ ပါပိမတော ပရာဇယော။
 ဥဇ္ဈောသယံ ဗောဓိမဏ္ဍေ ပမောဒိတာ၊
 ဇယံ တဒါ နာဂဂဏာ မဟေသိနော။ ။
 ဇယံ တဒါ သုပဏ္ဏဂဏာ မဟေသိ နော။ ။
 ဇယံ တဒါ ဒေဝဂဏာ မဟေသိ နော။ ။
 ဇယံ တဒါ ဗြဟ္မဂဏာ မဟေသိနော။ ။

အယံ၊ အသက်မရှိ ကယ်မှန်ဘိလျက် သက်ရှိကဲ့သို့သွင် ဤမြေပြင်လျှင် သံထင်ရိုက်ညှင်း ဤအောင်ခြင်းသည်ကား။ သိရီမတော၊ စက္ကဝါဠ အနန္တဝယ် ရှိသမျှဥဿုံ ကောင်းသိရိ ဂုဏ်တို့ ပေါင်းဆုံစုမှီ စွဲတည်ရာ ဖြစ်တော်မူသော။ ဗုဒ္ဓဿ၊

သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓ အမည်ရသည့် သုံးလောကထွတ်ထား မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ ဇယောဟိ၊ ဇယော ဝေ၊ ဂဠုန်၊ နဂါး၊ သိကြား၊
ဗြဟ္မာ နတ်တကာတို့ ခေါ်သာဓိုဂံ၊ နစ္စဂံဖြင့် ရှစ်ဒီရိုက်ညှင်း
သုံးလူ့မင်း၏ အောင်ခြင်း ကေန့် မှန်လှပါပေစွတကား။ ။
ပါပိမတော၊ ယုတ်မာညစ်ညမ်း ပညာကန်း၍ အန္တစင်စစ်
ကေန့်ဖြစ်သော။ မာရဿစ၊ ဗောဓိမကိုဋ် ပလ္လင်မြိုက်ကို သိမ်း
ပိုက်ယူမည် တပ်ကြီးချီ၍ ရှစ်ဒီငြိမ့်ညောင်း မြေပြင်စောင်းမျှ
ခြိမ်းမောင်း တိုက်ခိုက် လာသော မာရ်နတ်သား၏ကား။
ပရာဇယော၊ ဘုန်းရှိန်ကိုကြောက်တပ်ကိုခေါက်၍ နောက်သို့
ပြန်ကြုံ ရန်စမြိုက် မတုံ့ဝံ့ပဲ ဗုန်းဗုန်းလဲ၍ ပြေးလွှဲရှောင်ကွင်း
အရှုံးကြီး ရှုံးခြင်းပါတကား။ ။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ တဒါ၊
ထိုမဟာသက္ကရာဇ် ရာသုံး နှစ်ကြုံ ကဆုန်လပြည့် မာရ်အောင်
နေ၌။ ဗောဓိမဏ္ဍေ၊ အပရာဇိတမြေမျှ၊ ဥကိုင် ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌
ပမောဒိတာ၊ နှစ်လိုအားရမ်း ဝမ်းမြောက်ကြကုန်လျက်-

နာဂ ဂဏာ၊	နတ်နဂါး အပေါင်းတို့သည်။
သုပဏ္ဏ ဂဏာ၊	ဂဠုန်မင်းအပေါင်းတို့သည်။
ဒေဝ ဂဏာ၊	နတ်မင်း အပေါင်းတို့သည်။
ဗြဟ္မ ဂဏာ၊	ဗြဟ္မာမင်း အပေါင်းတို့သည်။

မဟေသိနော၊ သိလက္ခန္ဓ စသည် ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို
ဆည်းပူးရှာမှီး လေ့ကျက်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရား၏။
ဇယံ၊ ကောင်းတင်းမြိမ့်ညံ့၊ အောင်ခြင်းသံကို၊ ဥဇ္ဈောသယံ၊

စက္ကဝါတိုက် သောင်းလုံးခိုက်အောင် ကျူးရိုက်ထွေငေါ်၊
ကြေးကြော်ကြလေကုန်ပြီတကား။

ဆက်၍-

အနေကဇာတင် (အရောဂါ၊ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟသဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ) ဆုံးအောင်ရွတ်ပြီးလျှင်—
မေတ္တသုတ်၊ ဝဋ္ဋသုတ်၊ ဘုရားဂုံဏ်၊ တရားဂုံဏ်၊
သံဃာ့ဂုံဏ်၊ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ သုံးဂါထာ၊ ဘဝတု
သဗ္ဗမင်္ဂလံ သုံးဂါထာကို ရွတ်ဆိုတော် မူကြရန်
ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ။

၁၃၄၂-ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ (၂၈-၄-၈၀)

ဦးဝိစိတ္တသာရာ အိဝံသ

မင်းကုန်း၊ တိပိဋကဓရ၊ ဆရာတော်

သာသနာဓရ ဦးစီးဌာန သို့
အရှင်ကောဝိဒ မှ
လက်မှတ်ပါသည်။

ဦးပြည့်စုံ-ဒေါ်ခင်လတ်မိသားစု

သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်း နှင့် စာပေတိုက်
၃၄၁/ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
ကောင်းမှု (အုပ်ရေ - ၃၀၀၀)

တိပိဋကဓရ ငွေရတု၏ ငွေရတုပူဇာ အထိမ်းအမှတ်
၁၃၄၂-ခု၊ တော်သလင်းလပြည့်ကျော် (၄)ရက်။

ပထမဆုကြိမ် * အုပ်ရေ ၅၀၀၀ * ၁၉၈၀-စက်တင်ဘာလ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၁၄၆)
မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၁၄၆)

ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ * ဦးထွန်းအိ (ကင်းလွတ်ခွင့်အမှတ်-၅)

ဖြန့်ချိရေး * ထွန်းထွန်းမြင့် ပုံနှိပ်တိုက် (၀၁၉၁၁)
၃၀၂/၄၀ လမ်း (အထက်လမ်း)
ရန်ကုန်မြို့က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေ၍ မင်းကုန်း
တိပိဋက နိကာယ သာသနာပြု အဖွဲ့မှ
ဖြန့်ချိပါသည်။